

8. De la sta rei lesta, ja la sta rei do
 got Gaderestander, for sung of for mo,
 Zaga ient ist of bloo for wa Zinder
 god of den stieret rei nunt a pa fardar

7. *Ja* heden wi gunga i jemt flotton dar;
och hemma de ränsta på en hvarje dag, *hur*
 wi här funna må; *de* i funna första, *är*
 wi härva ja munter och roligt och ja, *om*
 vi gif i en dans *der* som flidorna fanns,
om af färlighetspyra förstorat all sans.

[illegible]

5. Korn, broder! mid laderet i händen
 wi gā, Air solia skung D e c a r nat der gal-
 ler pā Dø wat stende iā swar wi dem rā-
 fa pā, Air de aldrig mer waga mor swen-
 skarna gā. Rar of iapperit gā pā, Dista si-
 ender sā, Air de aldrig mor swerige si si mer
 elsa ma!

4. Hoso wata määner, bää' lieen öp stor,
 Wi gä art forswara det land wi bebo, Mit
 ei stendens hand Estall fa darsa wärr land
 Euer fränka wät frähet öp der biöstraband,
 Com med Morge wi endr Ma den Estand:
 Ita ö, Ep Eart I Gohans beösträet wärr
 alörlig undö.

4. 281: malite taga affile 3f wanner eph
 mair henn, 3u0 mair em wi i nben 3u0 tala

3. Kunst Decar auf Schweden Jar bu
die es all gä Zill Codrus Brodralandt,
Zes funder mofad; Zi erde miltie fpa
Zes faga dem i aft, Zes mafa, barn, och
manner, Zi dem warte affed figt.

2. Þá er júlþingurinn milliundar þó mætti
fjórtes lángr; Þá látna ljúsa kommar, svo
sinna nokkur vængur, þó mangan af öðr
En wæn lá öm öðr, Öm nu lát einsam
lestwa þ sorgir öðr bestat.

En wisa vill jag skrifa, Ja, blott för nöske
 full, Och jul wi wille sira Och lesna froide-
 full; Gatt wi för första gången, Ut ett öfande
 land, Ja sags glas i banden Och ditta med
 bwarann.

2000

3. Du Carls Son, du Nordens Hjer-
te, gader hjerter og wærd færd
Eag mer wæd fæd hjerter gerna; Du namn
af færd, du fæd af færd, du færd
som hjerter fæd, du færd som færd
uæd: fæd af fæd færd færd færd
den, og du fæd færd færd færd færd

Den bapna werthen Gar Schoke Geyon lof

Den Herrſta:

Bewärings, Wisa.

Rom, brödet! och samloms till mötet med
hast, Att lära exercera och det skall gå raskt;
Vi ska lyda befäl, Ja, hvarestaste själ Som
kan föra gewäret till apel och hål; Vi ska
modiga stå uti ledet och så Till att höra kom-
mando och det lyfna på.

2. Hej lustigt, Kamrater! Kom sjungom och drick, Hwarendaste man uti frigsman-
skick. Den ej har humör, Han ej här wara
tör; Nej bland fär'ngar i spiseln han då wa-
ra bör Och det låta som han wor' den tapp-
raste karl, Fastän han inom bröstet ett hat-
hjerter har.

3. Adjö hulda moder, adjö hulda far,
Adjö hulda syster, min kärlek ni har. Snart
vi komma igen Till vårt utvalda hem, Der
som släktorna blomstra som rosor på äng, Der
vi söka en vän Som oss älskar igen, Under
hela vår lefnad till sednaste qväll.

mer med dem, Och många tårar triller På
wännens bleka kind, När frigaren skall resa
Bort, som en nordanvind.

5. Vi ordre måste lida Och genast gå
åstad, När Dannebrog oss fallar, Allt till ett
blodigt slag; Vår fiende vi möta Med gam-
la faders mod, Och för de Danska bröder
Vi måga lif och blod.

6. År 1840 det skrifwes så alltjemt, Lagg
tedan dertill nio, Så blifwer det bestämdt;
Den 20 Augusti mång' wänner skiljdes år,
Den stund, som war den sista, Den war
uppsplld med gråt.

7. Ja, Preusser och Polacker, De kända
nå Swensken wäl, De minnas wäl den da-
gen De slog's till lif och själ, Kung August
måst' af thronen. Wid Carl den 12:tes ord,
När hjeltarne från nordén Besökte södrens jord.

8. Vi hjeltar ifrån Norden, Vi önska ej att slå; Men om det måste gälla, Nog finns det mod i oss; Och kraft vi ha i handen, Att swärdet föra fram, Och södrens jord skall bäfwa, Hwarthän wi råga fram.

9. Vi önska åter såda Den dagen en gång gror, Då Swenska militärer Sin kosa hemåt styr. Och med ett muntert sinne Vi lemna Flensburgs stad, Med fröjd i hjertat inne, Vi då till Sverige far.

10. I Hertigdömet Sleeswig Wi lefwa
nöjd och glad, Ren uppå våra wännet Wi